

8

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

4^E JAARGANG • DECEMBER 2018
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

4 Heerlijkheden van
de Heere Jezus

7 Plannen naar
Gods wil

13 Verloren op een
eenzame post?

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Heerlijkheden van de Heere Jezus	4
■ Bijbel praktisch:	
Plannen naar Gods wil	7
Verloren op een eenzame post?	13
Muziek – geschenk of gevaar?	24
■ Stof tot nadenken:	
Ogenblik	18
Aanbidding	33
■ Aan de slag:	
Woordzoeker	20
■ Goede boodschap:	
Evangelisatie	21
De gelijkenis van het onkruid in de akker	36
■ Q&A:	
Kaleb – van oorsprong een heiden?	28
■ Schepping:	
De geniale schepping	31
■ Bijbelstudie	
1 Samuel	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabo: 9,95)

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl

Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de
© AdobeStock
© Ralf Dietermann
© RGBStock
© Imagelibrary
© Shutterstock.com

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Beste lezer van *Volg Mij*,

Dit is al weer het achtste en laatste nummer van 2018 van *Volg Mij*. Het is weer goed gevuld met allerlei Bijbelstudieartikelen. Als redactie proberen we telkens verschillende soorten artikelen onder de aandacht te brengen, zoals:

- iets over de heerlijkheid van de Heere Jezus (deze keer iets over Kolosse 1, een erg rijk gedeelte),
- praktische artikelen (deze keer over plannen, iets wat we veel doen),
- stukken over een actueel onderwerp (een vervolgartikel over muziek),
- een slimme vraag met een moeilijk antwoord (deze keer over Kaleb)

Ik kan me voorstellen dat je het best veel vindt, ik zelf namelijk ook. Mede doordat veel van die aard is dat het niet alleen vluchtig te lezen is, maar dat het er ook om vraagt om overdacht te worden. Dat laatste is misschien nog wel belangrijker dan alles te lezen: er over nadenken. Laten we veel over Gods Woord nadenken. Reine dieren waren dieren die herkauwden (Lev. 11). Als je teksten opzoekt om ze nog eens nauwkeurig te lezen en te vergelijken of notities maakt, herkauw je in overdrachtelijke zin. Hoe belangrijk is dat! De Heer wil je leven er graag door verrijken. Hopelijk vindt je tijd om de Bijbel te lezen en te overdenken en kan dit nummer je helpen.

Groeten,

Marcel Ros

Heerlijkheden van de Heere Jezus

De hele Bijbel door wordt ons de Persoon van de Heere Jezus getoond, maar vooral in de brief aan de Kolossenzen worden vele heerlijkheden achter elkaar genoemd. Laten we enkele van deze heerlijkheden in het eerste hoofdstuk van deze brief bekijken.

Hij is de Heere (Kol. 1:10)

Alles en iedereen moet zich aan Hem onderwerpen, want Hij is de Heere. Hij zegt op een andere plaats: 'Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?' (Luk. 6:46). Wat is het toch belangrijk om ons ervan bewust te zijn dat Hij de Heere is. Als Hij de Heere is, zouden we Hem dan niet gehoorzamen en elke dag vragen, 'Heere wat wilt U dat ik doen zal?' (Hand. 9:6). En dan komen we bij een andere vraag: Hoe noemen wij Hem? Het komt steeds vaker voor dat de Heere Jezus alleen maar 'Jezus' genoemd wordt. We mogen nooit vergeten dat Hij de Heere is. De discipelen noemden Hem altijd Heere. We kunnen dat lezen in de evangeliën. In de toekomst zal elke tong belijden dat Hij de Heere is en elke knie zal zich voor Hem zal buigen (Fil. 2:10). Wat een voorrecht dat wij dat nu al mogen doen!

Hij is de Zoon van Zijn liefde (Kol. 1:13)

'De Zoon van Zijn liefde' is een prachtige uitdrukking. We lezen dit één keer in de hele Bijbel. Het duidt op de eeuwige relatie tussen de Vader en de Zoon. De Heere Jezus zegt vaker in het Johannesevangelie dat de Vader de Zoon liefheeft (Joh. 3:35; 5:20). Hij kon ook zeggen: 'Vader, U hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging van de wereld' (Joh. 17:24). In Spreuken 8 wordt de Heere Jezus 'Zijn Lievelingskind' genoemd (Spr. 8:30). Dit zijn allemaal Bijbelverzen die over deze liefdesverhouding spreken, maar wie kan deze liefde begrijpen? Ze is ondoorgron-

delijk. Wat is het dan bijzonder dat de Vader ons liefheeft zoals Hij de Heere Jezus liefheeft (Joh. 17:23).

Hij is de Verlosser (Kol. 1:14)

Niemand kan zijn broeder verlossen. De losprijs is te hoog (Ps. 49:8,9). Wij zouden kunnen zeggen onbetaalbaar hoog. Zo was het onmogelijk dat iemand deze losprijs zou kunnen betalen voor een ander persoon. In de hemel zal het ook zo zijn dat er even een stilte is en dat er niemand gevonden wordt die het verzegelde boek kan openen, totdat Johannes het Lam ziet, staande als geslacht (Openb. 5:6). Want Hij is geslacht en Hij heeft ons voor God gekocht met Zijn bloed (Openb. 5:9). Er moest betaald worden met de hoogste prijs en er was maar één Persoon die kon betalen, de Heere Jezus, want Hij is de Verlosser.

Hij is het Beeld van de onzichtbare God (Kol. 1:15a)

Al in het Oude Testament had God gezegd: 'geen mens kan Mij zien en in leven blijven' (Ex. 33:20). Niemand kan God zien in Zijn absolute heerlijkheid zonder te sterven. God is dus onzichtbaar voor de mensen en niemand heeft Hem ooit gezien (1 Tim. 6:16), maar de Heere Jezus heeft Hem ons verklaard (Joh. 1:18). Hij kon ook zeggen: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9).

Hij is de Eerstgeborene van heel de schepping (Kol. 1:15b)

De Heere Jezus is natuurlijk geen schepsel. Het woord 'Eerstgeborene' heeft

niet de betekenis van tijd, maar van rang. Het betekent dat toen de Heere Jezus in Zijn eigen schepping kwam, Hij de eerste plaats innam. Precies zoals later staat geschreven dat 'Hij in allen de Eerste zou zijn' (Kol. 1:18).

Hij is de Schepper (Kol. 1:16)

Alles is door de Heere Jezus gemaakt. Alles wat we zien en niet zien, heeft zijn bestaan te danken aan Hem. Ook de engelen zijn door Hem gemaakt. Dit zijn hele krachtige wezens. Maar wat is er toch een oneindige grote afstand tussen Hem en deze engelen, want Hij heeft ze allemaal gemaakt! Hij is hun Schepper! Ja, Hij is de Schepper van hemel en aarde (Joh. 1:3).

Hij is de Eeuwige (Kol. 1:17a)

Hij is vóór alle dingen. De Heere Jezus bestaat eeuwig.

Hij is de Onderhouder (Kol. 1:17b)

'Alle dingen bestaan tezamen door Hem'. Hij houdt alle dingen in stand. Het hele universum wordt door de kracht van Zijn Persoon vastgehouden. De mensen kunnen Hem wel verachten, maar zonder Hem zou er een totale chaos ontstaan. Hij draagt namelijk alle dingen door Zijn krachtig woord (Hebr. 1:3).

Hij is het Hoofd van de Gemeente (Kol. 1:18)

Om Hoofd van de Gemeente te kunnen zijn, moest de Heere Jezus sterven. Nadat Hij gestorven, opgewekt en naar

de hemel was gegaan, is door de komst van de Heilige Geest op aarde de Gemeente ontstaan. Als Hoofd geeft Hij leiding aan Zijn Lichaam, de Gemeente (zie ook Ef. 1:22-23).

Hij is de Eerstgeborene uit de doden (Kol. 1:18)

Onder hen die uit de doden zullen opstaan, neemt Hij de hoogste plaats in.

De hele volheid van de Godheid woont in Hem (Kol. 1:19)

Toen de Heere Jezus als Mens hier op aarde was, woonde de hele Godheid, dus God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, in Zijn lichaam (Kol. 2:9; Joh. 14:10).

Hij is de Verzoener (Kol. 1:20)

Hij is Degene die niet alleen ons met God verzoent, maar ook het hele universum.¹ Op grond van Zijn werk zal straks de zonde van de hele wereld weggenomen worden (Joh. 1:29). Daarna zal er een nieuwe hemel en aarde zijn, waar gerechtigheid woont (2 Petr. 3:13).

Het was Gods wil dat de Heere Jezus in alle dingen de eerste plaats zou innemen (Kol. 1:18). Als we zo enkele heerlijkheden van Hem overdacht hebben, verdient Hij dan ook niet de eerste plaats in onze harten?

Murat Tüzün

¹ Dit betekent niet dat alle mensen verzoend worden. Dat gebeurt alleen als iemand persoonlijk de Heere Jezus aanneemt en in Zijn verzoeningswerk gelooft (Kol. 1:21-23). Het gaat in vers 20 om het reinigen van de schepping, die nu nog bezoedeld is door de zonde (Rom. 8:22).

Plannen naar Gods wil

In de maatschappij wordt veel over plannen gesproken, en we komen er dagelijks mee in aanraking. Maar in hoeverre mogen of moeten we als Christen ons leven plannen? Wat laat Gods Woord ons daarover zien?

Wil God wel dat wij plannen?

God is geen God van wanorde, en dus wil Hij ook niet dat wij een ongeorganiseerd leven leiden. Om een chaotische levenswandel te voorkomen en een geordend samenleven in de maatschappij te waarborgen, is een bepaalde planning vereist. Dat is logisch en door God gewild. Hij wijst ons in het boek van de Spreuken steeds weer op concreet plannen, overleggen en het gebruik van het verstand. Hij waarschuwt er echter ook voor dat niet in onafhankelijkheid van Hem te doen:

- 'De weg van de dwaas is juist in zijn eigen ogen, maar wie naar raad luistert, is wijs' (Spr. 12:15).
- 'Plannen falen, als er geen overleg is, maar door een veelheid van raadgevers komt het nodige tot stand' (Spr. 15:22).
- 'Een mens heeft overleggingen in het hart, maar het antwoord van de tong komt van de HEERE. Al zijn wegen zijn iemand zuiver in zijn eigen ogen, maar de HEERE toetst de geesten. Wentel uw werken op de HEERE, en uw plannen zullen bevestigd worden' (Spr. 16:1-3).
- 'Het hart van een mens overdenkt zijn weg, maar de HEERE bestuurt zijn voetstappen' (Spr. 16:9).

Fundamentele zaken over onze houding bij het plannen

Als Gods kinderen is het onze

wens plannen te maken die overeenkomen met Zijn wil. Daarvoor moeten wij in een levende relatie met God leven en onze houding en onze wandel steeds naar Zijn Woord richten.

Onze houding en onze wandel moeten gekenmerkt worden door:

- Godvrezendheid – 'De vreze des HEEREN is het beginsel van de kennis' (Spr. 1:7). Door godvrezendheid wordt voorkomen dat we plannen maken, zonder naar Zijn wil en Zijn rechten te vragen – plannen die bovendien misschien niet zuiver zijn en dus niet overeenstemmen met Zijn heiligheid.
- Afhankelijkheid – die wordt in het gebed uitgedrukt. Het gebed in geloof is voor een planning naar Gods wil een basisvereiste. 'Wentel uw werken op de HEERE, en uw plannen zullen bevestigd worden' (Spr. 16:3).
- Oprechtheid – 'De oprechtheid (eerlijkheid) van de oprechten leidt hen, maar de verkeerdheid (leugenachtigheid) van de trouwelozen verwoest henzelf' (Spr. 11:3). Onoprechtheid tegenover onszelf en anderen zal bij het plannen uiteindelijk altijd tot schade voor onszelf en voor onze medemensen zijn. 'Oprechtheid (het oprecht zijn) ... geldt als deugd voor degene ... die zonder stiekeme bijgedachten en verkeerde bedoelingen handelt' (Wikipedia).

- **Nederigheid** – ‘God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade’ (Jak. 4:6). De rijke en hoogmoedige boer in Lukas 12 had grote plannen: ‘Dit zal ik doen: ik zal ...!’ Maar wat was Gods antwoord? Hij keerde Zich tegen de hoogmoedige man: ‘Dwaas! In deze nacht zal men uw ziel van u opeisen; en wat u gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn?’ (Luk. 12:18-20).

Jakobus waarschuwt: ‘En nu dan u die zegt: Wij zullen vandaag of morgen naar die en die stad reizen, en daar een jaar doorbrengen en handeldrijven en wist maken, u, die niet weet wat er morgen gebeuren zal, want hoe is uw leven? Het is immers een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt. In plaats daarvan zou u moeten zeggen: Als de Heere wil en wij leven, dan zullen wij dit of dat doen’ (Jak. 4:13-15).

Gezinsplanning

Wie getrouwd is of trouwen wil, zal zich afvragen wat de Bijbel over het thema ‘gezin’ zegt. Al in het eerste hoofdstuk van de Bijbel lezen we: ‘En God zegende hen [de mensen Adam en Eva], en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar’ (Gen. 1:28). God herhaalt deze oproep tegenover Noach na de zondvloed: ‘Toen zegende God Noach en zijn zonen en Hij zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk en vervul de aarde!’ (Gen. 9:1). Omdat deze opdracht voor de invoering van de wet gegeven werd, kunnen we aannemen dat dat ook nu voor ons geldt.

Het doel van het huwelijk is volgens Genesis 2:24 niet alleen het voortbrengen van kinderen (Gen. 1:28), maar een gelukkige relatie tussen man en vrouw – mentaal, geestelijk en lichamelijk (in deze volgorde!). ‘Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zul-

‘Ik loof U omdat
ik ontzagwekkend
wonderlijk gemaakt ben’.

Psalm 139:14

len tot één vlees zijn'. Dat willen we vasthouden.

En toch is de opdracht die God Adam en Eva in Genesis 1 en Noach na de zondeval in Genesis 9 gegeven heeft, ook nu nog geldig. Maar moeten we de oproep tot vermeerdering zo uitleggen dat wij zo veel mogelijk kinderen op de wereld moeten zetten?

God geeft hier geen concreet aantal kinderen aan. Hij beperkt het niet. Het woord 'vermenigvuldigen' wordt op veel andere plaatsen in de Bijbel ook met 'veel' vertaald (bijv. in Ex. 16:17). Daarin kunnen we al een aanwijzing zien, dat God wil dat wij meerdere kinderen hebben – als Hij het schenkt. Maar om een concreet antwoord voor onszelf te vinden, is het nodig deze vraag aan God voor te leggen en Hem te vragen ons Zijn wil te tonen. Daarbij moeten we ons het volgende afvragen:

- Zijn wij bereid Gods weg voor ons te volgen of hebben we misschien voor onszelf al van tevoren het maximale aantal kinderen bepaald?
- Zijn onze motieven en criteria voor de beoordeling zuiver en vrij van egoïsme (bijv. gemak, vrijheid, ongebondenheid)?
- Zijn onze redenen voor of tegen (meer) kinderen bestand tegen een beoordeling aan de hand van de Bijbel (bijv. gezondheid, belastbaarheid, financiën, welzijn van broers en zussen)?

Laten we bij de gezinsplanning beden-

ken dat het een geschenk van God is als Hij ons kinderen geeft. Wij willen daarvoor dankbaar zijn en hen met een blij hart aannemen. Niet voor iedereen heeft Hij dit voorzien, maar ook dan geeft God een andere bijzondere genade (zie 1 Kor. 7:7b). Hij weet dat sommige kinderloze vrouwen net als Hanna in 1 Samuel 1 het daar erg moeilijk mee hebben. Hij verhoort niet altijd het gebed om kinderen, maar Hij geeft genade en kan het gemis door een andere zegen vervangen.

Carrièrepianing

Aan het eind van de schooltijd denken we aan een professionele carrière. Wat is het juiste beroep, de juiste opleiding? Als we al een beroep hebben, worden we aangespoord hoge doelen te stellen en onze carrière te plannen. Wat zijn Gods gedachten daarover?

Als kernvers voor dit gedeelte wil ik Romeinen 12:16 nemen: 'Streef niet naar de hoge dingen, maar houd u bij de nederige'.

Andere zaken waar we over na moeten denken, zijn:

- Zijn mijn motieven zuiver? Ben ik eropuit in de wereld een vooraanstaande positie te verwerven en/of veel geld te verdienen? 'Laat ieder voor het aangezicht van God blijven, broeders, in de staat waarin hij geroepen is' (1 Kor. 7:24). Ook al

heeft dit vers in de eerste plaats betrekking op een bepaalde sociale en culturele positie, toch kunnen we het ook op het beroep toepassen, want de toenmalige positie was nauw met de beroepspositie verbonden.

- Laten we ons er bewust van zijn dat er beroepen zijn waarbij extreme werktijden gelden. Is het juist om als Christen deze weg in te slaan en daardoor het gevaar te lopen dat je in de toekomst geen of heel weinig tijd hebt voor andere diensten voor de Heere?
- Gods belangen gaan voor: 'Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon' (Matth. 6:24).
- Carrièreplanning betekent niet hetzelfde als levensplanning: Abraham, David, Paulus en vele anderen zijn er een voorbeeld van dat God in Zijn wegen ook tussendoor fundamentele veranderingen kan bewerkstelligen. Laten we daarom openstaan voor alternatieve wegen, die wij tot nog toe niet overwogen hebben. Laten we denken aan

de vermaningen in Jakobus 4:13-15 wat betreft onze plannen en de wil van de Heere.

- Laten we bij het plannen niet ons burgerschap in de hemel en de aanstaande komst van de Heere uit het oog verliezen!

Financiële planning

Als God ons materiële middelen en in het bijzonder geld ter beschikking stelt, stelt Hij ons tegelijkertijd als beheerder daarover aan. En ook hier komt de vraag naar voren wat voor doel dit plannen in de ogen van God heeft.

Er is nauwelijks een thema dat zo sterk van de omstandigheden en het persoonlijk geloof afhangt. Daarom kunnen we Romeinen 14:22 als opschrift boven onze gedachten over dit onderwerp zetten: 'Hebt u geloof? Hebt dat bij uzelf voor God'. Toch kunnen we in Gods Woord enkele handvaten hierover vinden:

- 'U kunt niet God dienen en de mammon' (Matth. 6:24) – Het juiste doel is om met onze financiën God te dienen.

- 'Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn' (Matth. 6:21). 'Laat uw handelwijze zonder geldzucht zijn' (Hebr. 13:5). – De juiste waardering is dat onze ware schat in de hemel is en ons hart daaraan hangt, niet aan ons geld.
- 'En wat hebt u dat u niet hebt ontvangen?' (1 Kor. 4:7). 'Wees tevreden met wat u hebt' (Hebr. 13:5) – De juiste houding is om niet te pochen, maar dankbaar, tevreden en nederig te zijn.
- 'Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn' (1 Tim. 6:8) – Tevredenheid is een houding die God welge-

vallig is.

Als wij deze dingen als leidraad nemen, zullen we op Gods manier rentmeester over onze financiën kunnen zijn, of het nu om sparen, geven of om schulden gaat. Voor elk terrein vinden we in Gods Woord voldoende aanwijzingen waarmee we bij het plannen van de financiën rekening moeten houden.

Bernhard Brockhaus

'In het hart van de mens zijn veel plannen, maar de raad van de HEERE, die houdt stand'.

Spreuken 19:21

Ter verdieping volgen hieronder een aantal Bijbelteksten:

Sparen:

Spreuken 6:6-8; 11:24b;
21:20; 28:16b,20b,22
Genesis 41:35
1 Korinthiërs 16:2
1 Timotheüs 6:9,10
Lukas 12:15;
2 Korinthiërs 6:10
Mattheüs 6:19

Schulden:

Spreuken 22:2,26
Hebreeën 13:5
Filippenzen 4:19
Romeinen 13:8
1 Korinthiërs 7:23
Mattheüs 5:25,26
Lukas 14:28

Geven:

Spreuken 19:17; 28:27
Maleachi 3:10
1 Korinthiërs 16:2
2 Korinthiërs 9:6,7
Filippenzen 4:17
Hebreeën 13:16
1 Kronieken 29:3,5,9

Verloren op een eenzame post?

Voel jij je soms onbekwaam om in moeilijke, zelfs gevaarlijke situaties als Christen stevig te blijven staan? Je Heere trouw te blijven, de maatstaven van God niet overboord te gooien?

Laat je dan door vijf jonge mensen uit de Bijbel bemoedigen. Ook zij leefden niet in goed beschermde omstandigheden, maar kenden het ruwe alledaagse leven midden in een goddeloze maatschappij. Bovendien zelfs vaak ver van het eigen vaderland ...

Jozef – standvastig bij verzoeken (Gen. 39)

Maar weinig jonge mensen zijn ooit in zulke verleidende omstandigheden geweest als Jozef: ver van het gelovig ouderlijk huis, in een omgeving die de Goddelijke maatstaven verachtte, beschermd door een veilige werkplek die voldoende mogelijkheden bood om iets te verdoezelen.

Maar Jozef bleef standvastig met zijn 'nee' tegenover de seksuele verleidingen van de vrouw van Potifar. En hij noemde het sterkste verdedigingsmiddel bij naam: intiem worden met deze vrouw zou zonde tegen God geweest zijn – ook al was hij ver van het vaderland en waren er geen getuigen. Voor hem was het als een brandmuur – zo kan het teruggrijpen op Gods gedachten ook helpen als de omgeving die afwijst. Toen het vervolgens heel hachelijk werd, nam hij het moedige en voor zijn verdere leven beslissende besluit om te vluchten. Twee jaar kerker als beloning? Ja, maar daarvoor ook een zuiver geweten en een rein lichaam.

Ben jij ook pas 17 jaar, maar zit je vaak in kritieke situaties, op school, op het werk, misschien ver van huis? Of achter de computer? Neem dan Jozef als voorbeeld en zeg 'nee' tegen de zonde, in welke vorm die je ook aanvalt. De Heere geeft moed en kracht om te overwinnen: 'Wij zijn meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad' (Rom. 8:37).

Ruth – ijverig bij het oogsten (Ruth 2)

Ruths schoonouders waren naar het heidense buitenland gevlucht om het daar beter te hebben dan in Israël. De beide zoons vonden direct goede aansluiting en trouwden (dat deden ze tenminste nog) met heidense vrouwen. Na de dood van de drie mannen keerde Naomi met haar schoondochters terug naar Bethlehem, maar alleen Ruth bleef bij haar besluit mee te reizen. Zij had ondanks een kleurloos geloofsgetuigenis van Naomi een vast geloof in deze God van Israël tot basis van haar leven gemaakt.

Hoewel ze sociaal gezien op de onderste sport van de ladder stond, legde ze niet de handen in de schoot, maar raapte van 's morgens tot 's avonds met korte onderbrekingen het koren op dat was blijven liggen. En zij bewaarde deze oogst, zodat zij zichzelf en haar

schoonmoeder onderhouden kon. Dat bleef niet onopgemerkt en Ruth werd uiteindelijk de echtgenote van de rijke boer Boaz, en daardoor zelfs een lid in de stamboom van de Heere Jezus (Matth. 1:5).

Hoe staat het met jouw stille 'oogst'-tijd? Jij hebt vast ook vaak last van afleiding. Is jouw (gezins-)omgeving geestelijk labiel? De Heere beloont de tijd die jij met zorgvuldig en intensief Bijbel-lezen en bidden doorbrengt. Ook en juist dan als niemand jouw dagritme en je bezigheden opmerkt. En ook al heb je niet zoals Ruth direct een familielid te verzorgen, jouw geestelijke reservoir kan toch voor medescholieren, collega's of anderen tot zegen zijn.

Het naamloze meisje – zendeling in ballingschap (2 Kon. 5)

Erger had het niet kunnen worden: een jong meisje werd vanuit het ouderlijk huis en het religieuze leven dat het volk

van Israël nog altijd kende, naar het buitenland weggevoerd en benoemd tot dienaar van de Syrische generaal Naäman. Wat had zij daar aan het geloof van de ouders en aan de Bijbelse inzettingen van haar vaderland? Ze zou zeker het beste verder gekomen zijn als ze zich zo snel mogelijk had aangepast. Niemand uit haar vaderland zou haar ter verantwoording geroepen hebben, haar eigen situatie zou verbeterd zijn en haar nieuwe omgeving zou heel blij geweest zijn met het aanpassingsvermogen van de jonge vrouw. Ze zou met een 'goed huwelijk' haar geluk hebben kunnen bezegelen en zou aan de (toenmalige) smaad die de ongehuwde staat met zich meebracht, ontkomen zijn.

Maar over zulke dingen lezen we niets! Als ze over de ziekte van Naäman hoort, wijst ze hem aandoenlijk en effectief op de grote profeet Elisa. Zij is geïnteresseerd in de genezing van haar ontvoerder! En met succes, hoewel

zij een dergelijke genezing nog nooit meegemaakt had (zie Luk. 4:27) – dat getuigt van haar geloof!

Wat is het fantastisch als jij en ik kleur bekennen door een geloofwaardig leven te leiden, maar ook door openlijk over de Heere te spreken, en zo ook anderen de weg naar de verlossing te wijzen! Wie zich duidelijk als Christen profileert, zal dan ook voor onaangename en gevaarlijke toenaderingspogingen bewaard blijven, juist op plaatsen en bij gelegenheden waar niemand ons in de gaten houdt ...

Josia – vooruitstrevend in het geloof (2 Kron. 34)

Een verschrikkelijke grootvader, de vader die het slachtoffer wordt van de tirannenmoord, een volk dat ijverig afgodendienst bedreef – dat waren de beginvoorwaarden voor de regering van de jonge koning Josia. Volgde hij zijn voorouders in hun slechtheid en nam hij de rituelen van het volk over? Niets van dat alles:

- Op zijn 16e koos hij voor de God van Israël, hij bekeerde zich tot Hem.
- Op zijn 20e ruimde hij zijn omgeving op.
- Op zijn 26ste kreeg hij interesse voor het huis van God en voor het Woord van God. Ook organiseerde hij een paasfeest zoals dat eeuwenlang niet meer beleefd was.

Hoe ziet het er in jouw omgeving uit?

Misschien zit je in een moeilijke thuis-situatie of heb je ongelovige ouder(s). Er wonen wel Christenen in jouw woonplaats, maar die vragen steeds minder naar Gods Woord. Kom je gelovigen tegen die triest genoeg hebben gefaald? Laat je dan door Josia bemoedigen:

- Kies bewust voor Jezus Christus als Redder, ook als anderen dan tegen je zijn.
- Ruim je eigen leven op en laat je Verlosser ook Heere zijn. Verbrand alles wat stoort in je leven (virtueel, praktisch en ook in je gedachtewereld), opdat het Woord van de Heere in jou groeit – zoals bij de Efeziërs (Hand. 19:19,20).
- Bestudeer onder gebed Gods Woord, ook met betrekking tot het gemeentelven. Breng in praktijk wat je begrepen hebt – tot zegen voor jezelf en anderen.

Daniël – moedig op de heidense universiteit (Dan. 1)

Menselijk gezien had ook Daniël alle reden om zijn geloof op te geven en zich aan zijn omgeving aan te passen. Nadat hij ontvoerd was door de Babylonische legers, moest hij samen met andere jonge mannen uit de bovenlaag van Juda tot de nieuwe elite van Babylon opgeleid worden. Bovendien zag hij er aantrekkelijk uit en was hij goed geschoold. Waarom nog vasthouden aan het geloof van een 'ondergaand klein volkje' dat bij de Middellandse Zee leefde? In ieder geval dan toch hooguit in het geheim?

Maar ook hier is het verrassend en indrukwekkend om te lezen hoe de korte tijd van geestelijke rijping (hij was misschien pas 15 of 16 jaar oud) standvastigheid bij Daniël bewerkstelligde. Hij nam zich namelijk vast voor zijn God trouw te blijven. Dat had hem zonder meer zijn leven kunnen kosten. Maar hij verkreeg bij zijn superieuren genade en barmhartigheid en bracht het met zijn vrienden, ondanks dat ze vasthielden aan het geloof, tot een toppositie.

Gaat het er op je opleidingen wild en goddeloos aan toe? Word je op school of op de universiteit met aantrekkelijke 'andere' manieren van leven geconfronteerd? Voel jij je niet opgewassen tegen de uitnodigingen voor feestjes en party's? Of heb je moeite om in het studentenhuys kleur te bekennen? Neem dan opnieuw met je hart het besluit je Heere trouw te blijven – Hij zal

je in moeilijke situaties bewaren. Een kort gebed in de kantine kan wonderen doen. En Hij kan je ook beschermen tegen 'mensen van deze tijd', voor wie je misschien bang bent (Ps. 17:14), en je helpen je tegenover hen op de juiste manier te gedragen.

Verloren op een eenzame post? Zonder de Heere ben je dat zeker. Maar met Hem nooit. 'Maar de Heere heeft mij bijgestaan' (2 Tim. 4:17).

Last but not least: deze motivaties gelden ook voor de niet meer zo jonge Christenen, want bescherming en kracht om te overwinnen hebben we als Christen altijd nodig. Dat is niet van leeftijd afhankelijk. Ik wens jou veel blijdschap en kracht om te overwinnen met de Heere aan je zijde!

Martin Schäfer

EEN GOED WERK

Goed gehumeurd komt Nadja uit school. Het was een fijne dag en ze verheugt zich op de vrije tijd die ze nu heeft. Dan roept haar moeder uit de woonkamer: 'Nadja, wil je onze buurvrouw nog een keer bezoeken? Zij is zo alleen!'

'Och, nee - niet alweer,' denkt Nadja. 'Niet vandaag!'

De buurvrouw is al heel oud en al vaak heeft Nadja haar bezocht en steeds weer gemerkt hoe blij zij daarmee was. En dat heeft Nadja altijd gelukkig gemaakt. Maar voor vandaag was dat helemaal niet gepland, en dus schuift ze de gedachte opzij. Toch wordt ze er niet rustig onder. Als ze er zo over nadenkt, komt het vers dat ze vanmorgen gelezen heeft, in haar gedachten op:

'Want wij zijn Zijn maakstel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen'.

Efeze 2:10

Daarover stond in de uitleg dat zij niet voor zichzelf op deze aarde leeft, maar voor God. Hij wil haar gebruiken en brengt werken op haar weg die zij uit kan voeren. 'Is het bezoeken van de buurvrouw misschien ook zo'n 'goed werk?' vraagt Nadja zich af. Als ze erover nadenkt, lijkt het haar van wel. Nog steeds met wat tegenzin trekt ze haar schoenen aan, gaat naar buiten en belt aan bij de buurvrouw.

Pas laat in de avond komt ze thuis en ze voelt een diepe vreugde in haar hart. Vandaag had ze niet voor zichzelf geleefd, maar was ze er helemaal geweest voor haar buurvrouw. Dat maakt haar gelukkig.

Wij menen vaak dat we gehoorzaam zijn als we iets doen wat wij helemaal niet willen doen. Maar de gehoorzaamheid van de Heere Jezus kenmerkt zich doordat Hij precies dat wilde doen wat de wil van de Vader was.

Een goed werk

- is een werk van het geloof;
- dient niet om zichzelf te laten zien;
- wordt in het gebed voorbereid en in de kracht van de Heere uitgevoerd;
- gebeurt vaak onopgemerkt.

HET INTERNET, MIJN AFGOD

Het internet is mijn afgod,
 mij zal niets ontbreken.
 Hij geeft me voer met pikante avonturen
 en leidt mij aan troebele wateren van de zonde.
 Hij vergiftigt mijn ziel,
 hij leidt mij op gevaarlijke wegen,
 voor het voordeel van anderen.
 En al zou ik niet weten wat te gaan doen,
 ik vrees geen verveling,
 want u verdrijft die voor mij.
 Uw liefdesverhalen en grappen vertroosten mij.
 U bereidt voor mij vele beelden -
 voor het gezicht van mijn kinderen -
 U benevelt mijn hoofd met sensaties
 en schenkt mij daarvan meer dan genoeg.
 Moordenaars en misdadigers
 zullen mij volgen in mijn nachtelijke dromen,
 en ik zal verblijven
 in de ban van het internet
 tot in lengte van dagen.

De mens ziet onze
 daden, God onze
 beweegredenen.

Zoals een vis zich niet thuis
 voelt op de mooiste bergketen, zo
 kan een ongelovige niet genieten
 van de hemel. Het ontbreekt hem
 aan het leven dat bij de hemel
 past.

Niets is te groot voor Zijn
 macht. Ook is niets te klein
 voor Zijn liefde.

Aan de slag!

WOORDZOEKER

Als je zin en tijd hebt, kun je je talenten eens loslaten op de onderstaande opdracht. Er staan 15 zelfstandige naamwoorden in uit Mattheüs 27 (HSV). Ze zitten verstopt in de lettermix, en je moet ze horizontaal, verticaal, diagonaal en soms zelfs achterstevoren zien te vinden.

E	R	O	T	S	E	N	N	L	T	W	V	H	X
N	R	S	X	G	P	Y	E	V	E	X	K	B	P
T	O	T	S	S	M	T	T	N	Y	R	L	L	T
I	F	A	P	D	N	Z	V	K	U	A	S	O	V
U	F	D	V	A	L	F	S	I	G	P	K	E	M
L	E	H	M	M	I	R	S	R	O	O	P	D	K
S	R	O	D	L	C	U	R	N	N	N	D	A	R
E	K	U	H	C	H	U	S	I	N	S	J	K	O
B	I	D	B	C	A	T	N	H	F	C	F	K	O
P	S	E	D	R	A	G	D	I	J	A	S	E	N
W	T	R	A	N	M	H	Z	W	W	M	P	R	P
E	G	I	D	R	A	A	V	T	H	C	E	R	U
S	I	N	R	E	T	S	I	U	D	V	W	U	B
J	M	I	S	D	A	D	I	G	E	R	S	S	I

Deze woordzoeker is gemaakt met WoordzoekenMaken.nl

- ☐ BESLUIT
- ☐ STADHOUDER
- ☐ OFFERKIST
- ☐ BLOEDAKKER
- ☐ KONING

- ☐ RECHTVAARDIGE
- ☐ KROON
- ☐ MANTEL
- ☐ KRUIS
- ☐ GAL

- ☐ MISDADIGERS
- ☐ DUISTERNIS
- ☐ SPONS
- ☐ ROTSSEN
- ☐ LICHAAM

Evangelisatie

'Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen!'

2 Korinthe 5:20

In dit vers noemen de apostelen en hun medewerkers zich '**gezanten** namens Christus'. Dat mogen wij ook op onszelf toepassen. Is het niet geweldig om Gods aanbod van verzoening aan alle mensen door te mogen geven?

Misschien ben jij (nog) niet geroepen om lezingen te houden.

Maar jij kunt:

- door je gedrag laten zien dat je bij Christus hoort, en vervolgens
- in een persoonlijk gesprek bij een geschikte gelegenheid de goede boodschap verkondigen.

Soms doet er zich ook een gelegenheid voor om samen met andere broeders en zusters in het evangelisatiewerk bezig te zijn. Bij boekentafels op markten en beurzen, daar waar veel mensen langskomen, kun je folders uitdelen. Een evangelist schreef het volgende over evangelisatie:

Het is belangrijk dat je:

zeker bent van je behoudenis; je bewust bent van de ernst van het voor eeuwig verloren gaan; zeker weet dat de Heere dit van je wil; een goede kennis van de Bijbel bezit; een brandende liefde hebt voor alle mensen; altijd de gezindheid van de Heere naar anderen toe probeert te laten zien; vooral kunt luisteren, bescheiden bent, respect en tact naar de ander toe toont en niet angstig bent.

Verder dat je tank vol zit met liefde en vriendelijkheid; je je er goed van bewust bent dat je last krijgt van de tegenstander omdat, als je evangeliseert, op welke manier dan ook, je op het terrein van de satan komt, die niet dom is. Onderschat dat niet, maar steun in alles op de Heere Jezus en roep Zijn naam aan. Als je dat doet, verdwijnen alle machten van de duisternis! Zonder gebed gebeurt er niets!

Probeer nooit iemand na te apen of je met een gesprek te bemoeien dat een gelovige met een ander heeft. Ook is God geen slavendrijver, probeer het samen met HEM te doen. Ga niet fanatiek doen en blijf vooral heel normaal doen. Er is al zoveel verknoeid door gelovigen die niet normaal deden!

We moeten onszelf goed inprenten dat de mensen om ons heen die de Heere Jezus afwijzen, voor eeuwig verloren gaan. Als we één minuut in de hel zouden zijn geweest, zou onze prediking heel anders zijn. En wij weten, overigens in tegenstelling tot veel anderen, bij wie het eeuwige leven te vinden is. Dat is een grote verantwoordelijkheid voor ons als we mensen ontmoeten. Waar zullen deze mensen de eeuwigheid doorbrengen? Nooit meer uit de hel komen, niet na 10, 100, 1000, miljoen, miljard jaar ... voor eeuwig verloren!! Dat is het ergste wat er bestaat, dus doe je mond open, broeders en zusters!! De eeuwige pijn is een realiteit die, als de Heere nu zou terugkomen, direct zou kunnen beginnen voor al de mensen die de Heere Jezus afwijzen!

Het Woord van God zegt: Predik het Woord, doe het werk van een evangelist, werpt uw brood uit op het water, red hen die ten dode gegrepen zijn, wend u niet af die terslaching wankelen, spreek en zwijg niet, dwing ze binnen te gaan! Wie steeds op de wind let, zal niet zaaien.

Dat betekent dus concreet: kom in actie, wees niet bang, heb ontferming en liefde, spreek. We hebben het allerbeste; het is een misdaad dat voor onszelf te houden. Dat willen we toch niet!

Wat een ernstige boodschap hebben wij toch te vertellen aan de mensen. Maar het is een heel belangrijke boodschap. Laten we vooral in actie komen, zoals deze evangelist ons ook oproept. Zoals we hierboven al gezegd hebben, zijn er heel veel mogelijkheden om te evangeliseren. Voor evangeliseren is ook inventiviteit nodig. Om je een beetje te helpen, willen we je wat ideeën meegeven:

- Traktaten verspreiden
 - Traktaten verspreiden, de deuren langsgaan en de brievenbussen voorzien van een traktaat met het Evangelie.
 - Met een goed traktaat breng je de zuivere boodschap van bekering en geloof. Dat is meer bijzonder dan we vaak denken. De zuivere boodschap wordt steeds schaarser.
 - Nagenoeg iedereen kan het; je hoeft er niet spraakzaam voor te zijn.
 - Je brengt de boodschap op een actieve manier; mensen hoeven het niet te zoeken.
 - Je brengt de boodschap bij mensen thuis, waar ze (vaak als gezin) wonen en slapen.
 - Het kan bij je in de buurt.

- Het kan alleen.
- Het kan samen.
- Verkopers of collectanten aan de deur een traktaat meegeven
 - Verkopers bieden jou iets aan waarvoor je moet betalen. Je kunt ze iets veel mooiers meegeven en dat gratis! Collectanten doen hun best voor sociale en op zich goede dingen, maar het voornaamste ontbreekt. Dat kun jij ze meegeven!
- Nieuw Testamenten rondbrengen langs de deuren
- Websites met het Evangelie opstarten of op social media het Evangelie verspreiden.
- Traktaten verspreiden bij toeristische trekpleisters

Kortom: er zijn veel mogelijkheden. Het is belangrijk om **in actie** te komen. Vraag in je (persoonlijke) gebed op welke plek jij het goede nieuws kunt verspreiden. We willen als afsluiting nog een ervaring van een aantal jongelui delen die ook het verlangen hadden om te gaan evangeliseren.

Een tijdje geleden hadden een aantal jongelui het verlangen om te evangeliseren in Harderwijk. We begonnen er met elkaar voor te bidden en spraken er met elkaar over hoe we dit zouden gaan aanpakken. We kregen rust bij het idee om op de koopavonden te gaan evangeliseren. Het unieke was dat we twee borden hadden gemaakt met de tekst 'Om u te redden heeft God Zijn Zoon niet gespaard, denk niet dat Hij u zal sparen als u die redding afwijst'. Twee personen hielden in de winkelstraat de borden vast, en twee andere personen deelden traktaten uit.

De opzet van de actie was dat iedereen die langskwam, de tekst op de borden zou lezen, en dat gebeurde ook. De reacties waren heel divers: een heel aantal lachten erom, sommigen werden boos en met enkelen hebben we serieuze gesprekken kunnen voeren. Na een aantal vrijdagavonden besloten we om toch een andere tekst op de borden te zetten, de eerste was namelijk geen Bijbeltekst. We kozen voor 2 Korinthe 5:20: 'Namens Christus smeken wij: Laat u met God verzoenen'. Het waren avonden die ik niet meer zal vergeten; we mochten getuigen van onze Heere Jezus en dat was geweldig!

De redactie van Volg Mij!

Muziek – geschenk of gevaar? Deel 3

Christelijke rockmuziek?

Michael W. Smith, de voormalige toetsenist van Amy Grant, is een ster aan het Christelijk rockfirmament – totdat er morgen een nieuwe verrijst. Zijn concerten trekken jaarlijks honderdduizenden fans. Zijn meest prominente fan is waarschijnlijk George W. Bush, de ex-president van de Verenigde Staten, voor wie hij ter nagedachtenis aan 11 september 2001 het nummer 'There she stands' schreef.

Smith is slechts een van de vele radertjes die het grote raderwerk van de zogenaamde hedendaagse Christelijke muziek (Contemporary Christian Music, afgekort CCM) draaiende houden. De CCM-golf waait al sinds enige tijd van Amerika over naar West-Europa. Door muziekstijlen als rock, jazz¹, hiphop², rap³ en punk⁴ proberen hedendaagse rockmuzikanten de lofprijzing in de Christelijke gemeenten te stimuleren of het Evangelie dichterbij de mensen te brengen. Christelijke evenementen, Christelijke boekhandels, jeugdtijdschriften en particuliere Christelijke cd- of mp3-collecties zijn zonder CCM vaak niet meer denkbaar.

Seculiere⁵ sterren imiteren

Hedendaagse Christelijke muzikanten zijn

1 Jazz is een muziekgenre dat ontstaan is doordat Afrikaanse en Europese muziektradities met elkaar zijn vermengd. Een belangrijk kenmerk van de jazz is het intense tijd- en ritmegevoel. Daarbij blijft de 'swing' in de basisslagen verbonden met de gewoonlijke kwartbeats. De daarboven gespeelde melodieën hebben meestal kleinere notenwaarden en vaak benadrukken ze klanken tussen de beats. Daardoor ontstaat er een spanning in de basis (bron: Wikipedia).

2 Hiphop heeft zijn wortels in de zwarte funk- en soulmuziek. Hiphop geeft niet uitsluitend een muziekrichting aan, maar duidt ook een jeugdcultuur aan, met de elementen rap, breakdance en graffiti.

3 Rap is het spreken van een lied. Het is een onderdeel van de hiphopcultuur.

4 Punk (ook wel 'punkrock'), is een richting binnen de rockmuziek die midden jaren 70 in New York en Londen is ontstaan en is onderdeel van een bepaalde jeugdschubcultuur. Punk wordt gekenmerkt door het gebruik van minimale instrumenten (gitaar, bas, drums) en van de stem en door de eenvoud van de samenstellingen (trefwoord: drie akkoorden). Het geluid wordt gekenmerkt door overdedreven gitaren, een hoge snelheid van het spelen van de maten en ruwe stemmen. Ook belangrijk voor de punkmuziek zijn het levensgevoel, de stijl en de kleding. De jeugdschubcultuur die bij punk hoort, wordt bepaald door het afwijzen van zogenaamde 'burgerlijke waarden' en overheidsvoorschriften en het zich zo fors mogelijk daartegen afzetten (bron: Wikipedia).

5 Seculier betekend volgens de Van Dale: 'niet tot een orde of congregatie behorend'. Dit zijn dus sterren die zich nergens aan willen binden en dus ook geen rekening houden met God.

uiterlijk vaak niet van seculiere sterren te onderscheiden. Velen spelen dezelfde muziek, dragen dezelfde kleding, maken gebruik van dezelfde instrumenten, dragen dezelfde kapsels. Ze imiteren seculiere concerten en seculiere marketing. Ze hebben fans die hen ophemelen en levensgrote posters van hen op hun kamer hangen. De Bijbelse oproep: 'En word niet aan deze wereld gelijkvormig' (Rom. 12:2), laten ze daarmee links liggen. Helaas worden ze daardoor ook tot een voorbeeld voor hun fans, die vervolgens hun levensstijl, hun kleding en hun manier van doen kopiëren. Deze muzikanten roepen niet op tot echt discipelschap en gelijkvormigheid aan de Heere Jezus. In een tijd waarin jonge mensen richting zoeken en vaak geen geloofwaardige voorbeelden vinden, valt dit gevaar niet te onderschatten.

Des te belangrijker is het dat wij zelf – of we nu jonger of ouder zijn – er een voorbeeldige levenswandel op na houden. En ook als jongere kun je nog echte mannen en vrouwen in het geloof vinden. Het belangrijkste is natuurlijk om de Heere Jezus Zelf tot voorbeeld te nemen.

Ook Michael W. Smith oefent geen goede invloed op jongeren uit. Hij geeft toe dat hij bij zijn eerste cd, Michael W. Smith Project, door Alan Parsons geïnspireerd werd. Alan Parsons is een occulte rockmuzikant! Het album *I'll lead you home* produceerde Michael W. Smith samen met Patrick Leonard, die ook voor Madonna produceert. De naam Jezus komt op de beide albums *I'll lead you home* en *Change your world* geen enkele keer voor.

Het gaat ons er niet om één enkele muzikant te veroordelen. Smith is slechts één voorbeeld van de vele moderne Christelijke muzikanten bij wie je je moet afvragen

of ze de harten van hun luisteraars naar de Heere Jezus of naar zichzelf toe trekken. 'Want zij hadden de eer van de mensen meer lief dan de eer van God' (Joh. 12:43).

Boodschap contra medium

Wat valt er nu tegen Christelijke rockmuziek in te brengen? Het belangrijkste is toch wel dat de tekst op de Bijbel gefundeerd is, zou je kunnen denken. Maar zo eenvoudig is het niet. Een belangrijk middel om deze muziek te toetsen, is de integratie van de boodschap en het medium. Dat wil zeggen: past de muziek bij de inhoud van de tekst, of botsen die twee? Laten we ons eens een tekst voorstellen die het karakter van een loflied draagt, maar volledig in mineur moet worden gespeeld. Of laten we ons eens muziek voorstellen die door prikkelende klanken en ritmes in ons een high gevoel oproept en ons tegelijkertijd door de tekst voor het eeuwige gericht van God waarschuwt. Tekst en muziek komen dan niet met elkaar overeen. Het lied mist zijn uitwerking.⁶

Het al in deel 2 genoemde stijlmiddel

⁶ Zelfs plechtige kerkmuziek kan het beoogde effect van de tekst verminderen, als bij het lied de luisteraar de rillingen over de rug lopen, waardoor de boodschap naar de achtergrond verdwijnt.

'syncopé' is een dankbaar element om het vlotte karakter van een lied te verhogen. Het kan een lied beslist heel aantrekkelijk maken. Vooral de hedendaagse Christelijke muziek kan haast niet zonder dit stijlmiddel.

Als de syncopé echter te vaak gebruikt wordt, krijgt de muziek een uitwerking die het lichaam te veel stimuleert. Bovendien leiden syncopen die niet in overeenstemming met de tekst gemaakt zijn, ertoe dat sommige woorden volledig anders beklemtoond worden dan bij normaal spraakgebruik. Beide kunnen botsen met de ernst van de boodschap van de tekst. Zo is de vraag terecht of een Christelijke tekst van een lied wel past bij de stijl van rockmuziek. Afgezien van het feit dat het medium 'rockmuziek' de verstaanbaarheid van de tekst eerder hindert dan ondersteunt, omdat het de emoties en het lichaam stimuleert, blijft het de vraag of de integratie van de boodschap en het medium niet duidelijk geweld aangedaan wordt. Is het Christelijk leven echt zo 'rocky', 'groovy' en 'freaky' als de muziek het wil doen geloven?

Christelijke rock en evangelisatie

Je moet ook rekening houden met het zojuist geschilderde contrast, wanneer je ongelovige mensen door middel van Christelijke rockmuziek wilt bereiken. Je haalt ze bij hun 'partymuziek' vandaan en geeft velen de indruk dat de 'party nu met Jezus verdergaat'. De muziek spreekt het vlees aan en wekt daarom vaak vleeselijke emoties.

Bestaat er dan niet een groot gevaar dat het Christelijk leven ontaardt in een vleeselijk leven van het geloof? Zelfs een echte bekering kan zo verhinderd worden. Een

treffend voorbeeld vinden we in Mattheus 13:20 en 21: het Woord wordt met vreugde ontvangen ('the party goes on'), maar het heeft geen wortel en daarmee geen duurzame uitwerking. Voordat God mij de vreugde van redding schenkt, wil Hij eerst verdriet en berouw over mijn tot nu toe zondige leven bewerken. Daarom moeten we er erg goed over nadenken welke plaats het zingen van liederen bij een evangelieverkondiging kan hebben. Een evangelist uit onze tijd zei eens, toen hem gevraagd werd of er bij zijn evangelieverkondiging een koor moest zingen: 'Ik heb geen koor nodig, want het Woord van God moet gepredikt worden. Als jullie echter een opdracht ertoe hebben, dan mogen jullie gerust zingen'. Paulus hechtte waarde aan de prediking: 'Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God' (Rom. 10:17). Wanneer desondanks de een of andere luisteraar door het Evangelie in rockverpakking tot berouw gebracht wordt, dan zijn we daar zeer dankbaar voor. Maar we mogen daaruit niet concluderen dat dit aan de muziek te danken zou zijn. Want wij worden 'door het levende en eeuwig blijvende Woord van God' wedergeboren (1 Petr. 1:23), en niet door muziek, van welke aard dan ook.

Paulus en rockmuziek

'Voor allen ben ik alles geworden, om in ieder geval enigen te behouden' (1 Kor. 9:22). Deze zin wordt graag geciteerd om te bewijzen dat de Bijbel alle aan het publiek aangepaste evangelisatiemethoden (en daarmee ook rockmuziek) legitimeert. Maar bedoelt deze tekst wel echt dat Paulus alle destijds geliefde en door het publiek gewenste

manieren van presenteren heeft toegepast? Maakte Paulus gebruik van de retoriek van de Grieken? Speelde hij toneel en gebarensporten zoals de Romeinen dat deden? Nee! Hij paste tijdens het spreken zijn woordgebruik aan – dus inhoudelijk – aan het milieu en bevatingsvermogen van zijn toehoorders (vgl. zijn rede in Athene in Hand. 17). Maar Paulus zag af van alle retoriek en menselijke bijkomstigheden, om te verhinderen dat het geloof van zijn toehoorders op het wankel fundament van menselijke wijsheid zou steunen (vgl. 1 Kor. 1:2). Zijn prediking kreeg alleen door het Woord en de Geest van God haar kracht. Zou hij nog grotere en meer blijvende successen gehad hebben, als hij destijds de door Christelijke rockmuzikanten zo hooggeprezen werking van muziek erkend en gebruikt zou hebben? Volstrekt niet!

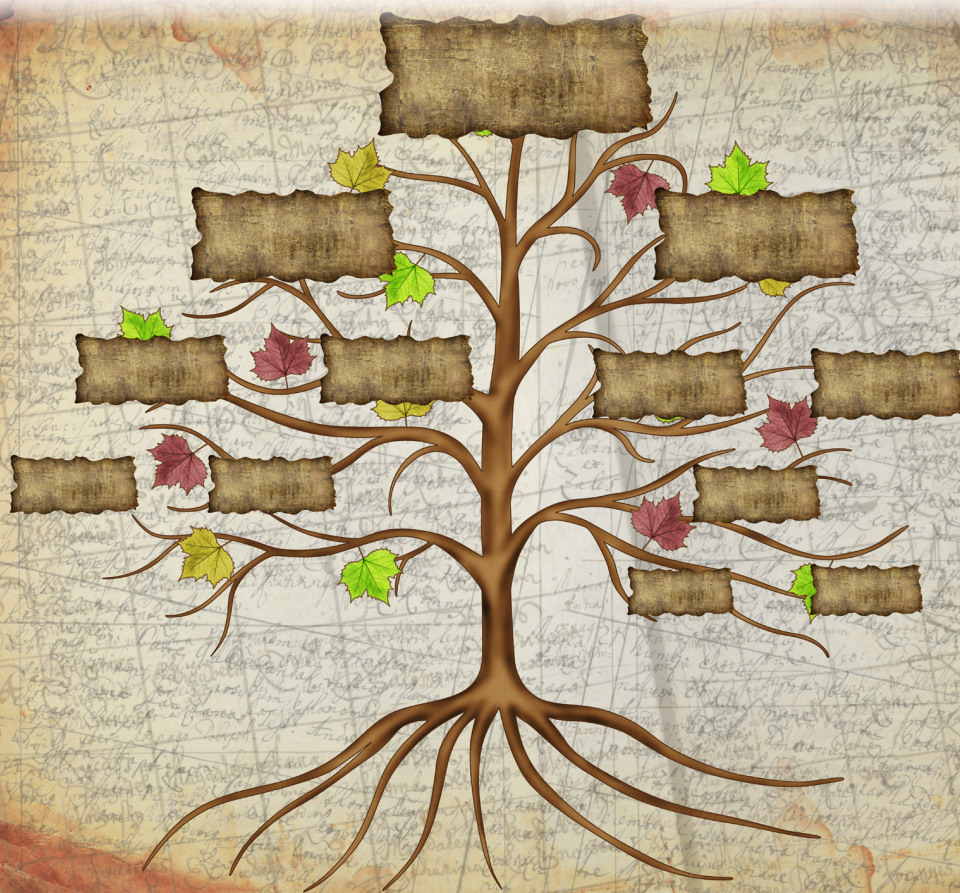
Iedere Christen die een verkondiger van de goede boodschap wil zijn, hoeft zijn vertrouwen niet op entertainment door middel van rockmuziek te stellen. Het wordt weliswaar steeds moeilijker om mensen uit te nodigen voor evangelisatieactiviteiten. Bij veel jonge mensen van wie de muziekconsumptie voor 100% uit rock- en popmuziek bestaat, kunnen we ook niet met oude kerkliederen aankomen. Dat zou ons echter veel meer moeten stimuleren om naar eigentijdse evangelisatiemethoden te zoeken, die passen bij de waardigheid van de boodschap van het kruis. Dat zal niet leiden tot enthousiasme bij de massa, maar we zijn dan wel zeker van de erkenning van de Heere Jezus. En een 'onverpakt' getuigenis van Christus zal zeker blijvende vruchten opleveren.

Marco Lessmann

? Kaleb – van oorsprong een heiden?

Vraag:

Was Kaleb, een van de twaalf verspieters, een heiden? Hij wordt immers 'de Kenisiet' genoemd en de Kenezieten zijn volgens Genesis 15:19 toch een heidens volk dat tot de Amorieten behoorde, die in Kanaän leefden?

Antwoord:

Ik maak dankbaar gebruik van notities van Arend Remmers om op deze vraag te antwoorden.

Uit de Bijbel kunnen of mogen we niet afleiden dat de Kenezieten in Genesis en de verspie-der Kaleb met elkaar verwant zouden zijn. Kaleb stamde niet van hen

af, maar van een voorvader Kenaz genaamd. Dat hoop ik in dit artikel aan te kunnen tonen.

Er blijken overigens twee verschillen- de Kalebs te zijn geweest (met blijk- baar elk een dochter Achsa), maar die beiden van de stam Juda afkomstig waren. Het is goed deze twee uit el- kaar te houden. De eerste Kaleb was de overgrootvader van Bezaleël, de kunstzinnige 'medewerker' van Mozes bij het maken van voorwerpen voor de tabernakel. De tweede Kaleb was een tijdgenoot van Mozes.

Kaleb (1), de zoon van Hezron

Over hem geeft de Schrift ons de vol- gende details:

- Juda verwekte Perez bij zijn schoondochter Tamar (Gen. 38; 1 Kron. 2:4).
- Perez verwekte Hezron (1 Kron. 2:5; Gen. 46:12), Hezron verwekte Jerahmeël, Ram en Chelubai of anders gespeld: Kaleb (1 Kron. 2:9). Want Kaleb wordt 'de zoon van Hezron' en 'broer van Jerahmeël' genoemd (1 Kron 2:18-20).
- Kaleb, de zoon van Hezron, trouw- de eerst met Azuba. Samen kregen ze Jeser, Sobab en Ardon als zonen (1 Kron 2:18). Hij werd weduwnaar en samen met zijn tweede vrouw Efrath kreeg hij Hur als zoon (vs. 19), die op zijn beurt Uri verwekte. Uri kreeg Bezaleël als zoon (vs. 20).
- Deze Bezaleël was de door God begaafde medewerker bij de bouw van de tabernakel, onder leiding van Mozes (Ex. 31:1). Hij leefde dus al aan het begin van de woestijn- reis, rond 1446 voor Christus.

Uit 1 Kronieken 2:42 blijkt dat uit een andere, niet-genoemde vrouw van Kaleb, de broer van Jerahmeël, zijn eerstgeborene Mesa voortkwam en de zonen van Maresa, de vader van Hebron. Zij waren dus nakomelingen van Kaleb.

Vers 46 geeft aan dat uit een verhou- ding tussen Kaleb en Efa (zijn bijvrouw) de volgende zonen geboren werden: Haran, Moza, Gazes. En zijn bijvrouw Maächa werd zwanger en baarde vol- gens vers 48: Seber en Tirhana. En vervolgens blijkt uit vers 49 dat er in

deze familie een Achsa is, dochter van Kaleb, de broer van Jerachmeël.

Kaleb (2), de zoon van Jefunne

Over hem lezen we het volgende:

- In 1 Kronieken 4 worden de nakomelingen van Juda opgesomd. Kenaz was één van hen. Hij had volgens vers 13 twee zonen: Othniël en Seraja. Helaas ontbreekt hier de nauwkeurige stamboom van Kenaz.
- Jefunne stamde af van Juda (Num. 13:6). In 1 Kronieken 4 worden ook Kaleb en Othniël genoemd als zonen van Juda.
- Kaleb, de zoon van Jefunne, wordt 'de Keneziet' genoemd (Num. 32:12; Joz. 14:6,14). En zijn broer Othniël wordt in Jozua 15:17 'de zoon van Kenaz' genoemd. Deze Kaleb, zoon van Jefunne, was één van de twaalf verspieders die het beloofde land doortrokken in het 2e jaar na de uittocht uit Egypte. Dat was rond 1444 voor Christus.
- Othniël was de jongere broer van Kaleb (Richt. 1:13; 3:9). Hij kreeg Achsa, de dochter van Kaleb, de zoon van Jefunne, als vrouw (Joz. 15:13-19; Richt. 1). Dat was rond 1400 voor Christus.
- In 1 Kronieken 4:13 word Kenaz genoemd in de rij van de nakome-

lingen van Juda en tegelijk als 'vader' van Othniël. Dat betekent dat Kaleb, de Keneziet, eveneens een nakomeling van Juda was.

- Kaleb, de zoon van Jefunne, was getrouwd. De naam van zijn vrouw is onbekend, maar uit hun huwelijk werden Iru, Ela en Naām geboren (1 Kron. 4:15). Deze Ela had volgens ditzelfde vers een zoon die ook weer Kenaz heette.
- Volgens Jozua 14:14 werd de stad Hebron tot een erfdeel gegeven aan Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keneziet.

Interessant maar tegelijk ook lastig is het om de relaties tussen deze beide Kalebs vast te stellen. Ook het feit dat er in beide families een Achsa voorkwam, kan voor verwarring zorgen.

Maar het is in elk geval duidelijk dat de verspieder Kaleb afstamde van een man uit de stam van Juda met de naam Kenaz. Daarom wordt hij 'Keneziet' genoemd en dus zeker niet omdat hij afstamde van het heidense volk in Genesis, ook al gaat het daarbij verwarrend genoeg inderdaad om dezelfde naam.

*Beantwoording en bewerking:
Erwin Luimes*

De geniale schepping

Als we naar de levende wezens kijken, kunnen we zien hoe complex en doelgericht alle details uitgevoerd zijn. In de meeste gevallen hangt het leven af van de volledige werking van de organen (bijv. hart, lever en nieren). Organen die nog niet of half af zijn, of die pas begonnen zijn met hun ontwikkeling, zijn waardeloos. De evolutie schiet tekort als verklaringsmodel, omdat ze geen doelgericht perspectief in de richting van een later eenmaal functionerend orgaan kent.

Veel trekvogels beschikken over een automatische piloot, die hen onafhankelijk van de weersgesteldheid en van dag en nacht trefzeker naar het doel brengt. De kleine goudplevier bijv. vliegt van Alaska naar Hawaï om daar te overwinteren. De behoefte aan energie van 70 gram vet voor de 4500 kilometer lange reis is heel precies berekend en met 6,8 gram reservevet is er zelfs met tegenwind rekening gehouden.

Enkele microscopisch kleine bacteriën hebben ingebouwde door protonen

aangedreven elektromotoren. In een onvoorstelbaar kleine ruimte van zegge en schrijve slechts zes miljardste kubieke millimeter beschikt de E-coli-bacterie over zes van zulke motoren, over een eigen elektriciteitscentrale voor de stroomvoorziening, een computersysteem en over een niet gering aantal chemische fabrieken.

Bij het bekijken van deze voorbeelden zal ieder weldenkend mens de vraag naar de oorsprong van al deze geniale concepten stellen. De evolutie is weerlegd door de natuurwetten van de informatie die overal te vinden is. De conclusie van een creatieve Schepper is daarom onontkoombaar. De Bijbel benoemt de Persoon van de Schepper: 'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God' (Joh. 1:1,3). En dit Woord is de Heere Jezus!

Wat fascineert jou in het bijzonder aan de schepping?

Werner Gitt

Hoe ontzagwekkend bent U in Uw werken! Psalm 66:3

De 66 boeken uit de Bijbel.

1 Samuel

'Maar de HEERE zei tegen Samuel: Kijk niet naar zijn uiterlijk en ook niet naar de hoogte van zijn gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het is namelijk niet wat de mens ziet, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.'

1 Samuel 16:7

Samuel is van de profeten de eerste die door God werd aangesteld vanwege het ernstig falen van het priesterschap. Het priesterschap was erfelijk, maar dat gold niet voor het ambt van profeet; profeten werden strikt en persoonlijk door God geroepen. Samuels trouwe zorg voor Israël werd echter niet op waarde geschat en het volk eiste een koning. God liet hen hun eigen weg gaan en gaf hun het soort koning dat zij wensten: Saul, een man 'van zijn schouders en hoger (...) langer dan heel het volk' (1 Sam. 10:23). Hij begon goed, maar al gauw was het helemaal niet meer zijn doel om God te gehoorzamen. En God verklaarde dat er een einde zou komen aan zijn koningschap (1 Sam. 15:26).

In hoofdstuk 16 wordt David door Samuel gezalfd. Hij nam echter nog

geen plaats op de troon, omdat God Saul nog enige tijd koning liet zijn. Saul keerde zich boosaardig tegen David, vastbesloten om hem ter dood te brengen. In deze David zien we een type van Christus, Die, hoewel Hij gezalfd is als Gods Koning, nu verworpen is en geduldig wacht totdat God Zelf de gebeurtenissen in gang zet die ertoe zullen leiden dat Hij de troon zal innemen.

Ook nu nog laat God mensen aan het bewind, hoewel Hij al besloten heeft dat alleen aan Christus het soevereine gezag in de wereld toevertrouwd kan worden. Het boek 1 Samuel eindigt met de trieste dood van Saul en zijn zonen. De mens in het vlees mag en zal niet blijven bestaan.

Leslie M. Grant

WORSHIP

Aanbidding

In het vorige nummer hebben we nagedacht over de vraag wat aanbidding is. In dit artikel zullen we ingaan op de aanbidding in de tijd van het Oude Testament en een aantal symbolen bekijken die te maken hebben met Christelijke aanbidding.

Aanbidding in de tijd van het Oude Testament

5) Werd God aanbeden in de oudtestamentische tijd?

Ja, er was persoonlijke en gezamenlijke aanbidding. Er wordt over veel personen verteld dat die zich individueel voor God in aanbidding hebben neergebogen. Wij noemen als voorbeelden:

- Abraham (Gen. 22:5);
- Abrahams knecht (Gen. 24:26);
- Jozua (Joz. 5:14);
- Elkana (1 Sam. 1:3);
- David (2 Sam. 15:32);
- Job (Job 1:20).

Maar er zijn ook veel voorbeelden van gemeenschappelijke aanbidding:

- het volk Israël (Ex. 4:31; 2 Kron. 7:3; Neh. 9:3);
- de hele vergadering van Israël (1 Kron. 29:20);
- het volk (Ex. 12:27);
- Josafat, Juda en Jeruzalem (2 Kron. 20:18);
- Hizkia en de hele vergadering van Israël (2 Kron. 29:28-30);
- het hele volk (Ex. 33:10; Neh. 8:6).

En dan zijn er ook nog de voorbeelden van engelen die God aanbidden (Neh. 9:6; Hebr. 1:6).

6) Hoe hebben de gelovigen in de oudtestamentische tijd aanbeden?

De gemeenschappelijke aanbidding in het Oude Testament

- was voornamelijk materieel en omvatte het offeren van dieren, reukwerk, voedsel, de eerstelingen van de oogst enz.;
- was strak geregeld, met formele ceremoniën, heilige plaatsen, speciale kleding, de tussenkomst van priesters, ceremoniële wasvoorschriften enz.

De Christelijke aanbidding (zie vraag 7 tot 11) onderscheidt zich fundamenteel van die in de oudtestamentische tijd (zie vraag 12 in het volgende nummer).

Symbolen van Christelijke aanbidding

7) Welke oudtestamentische symbolen van aanbidding zijn er?

De belangrijke oudtestamentische voorbeelden van aanbidding zijn:

- de altaren, die door individuele personen werden opgericht (zie vraag 8);
- de offers op het koperen altaar – met name het brandoffer (Ex. 27:1-8; Lev. 1; zie vraag 9);
- het reukwerk op het gouden altaar (Ex. 30:7; zie vraag 10);

- het aanbieden van de korf met de eerste vruchten van de oogst (Deut. 26; zie vraag 11).

8) Wat leren we van de altaren van het Oude Testament?

Na de vloed, toen Noach gered was en de gereinigde aarde betrad, bouwde hij een altaar en bracht hij reine dieren als offer (Gen. 8:20). De aartsvaders Abraham, Izak en Jakob bouwden altaren om tot God te naderen (Gen. 12:7,8; 13:4,18; 22:9; 26:25; 33:20; 35:1-7). Bij het altaar hadden ze gemeenschap met God en aanbaden Hem.

Van deze altaren kunnen wij twee belangrijke lessen leren:

- Gelovigen moeten aanbidders zijn.
- Aanbidding is gebaseerd op onze kennis van God, want de altaren werden destijds na een speciale openbaring van God of een bijzondere ervaring met Hem gebouwd.

9) Werpen de offers in het Oude Testament licht op aanbidding?

Ja, dat doen ze. Enerzijds wijzen deze offers op de Heere Jezus (Lev. 1-7; 18; Num. 19 enz.). De symbolische betekenis van de offers wordt in het Nieuwe Testament nadrukkelijk bevestigd (Ef. 5:2; Hebr. 9-10).

Het spijsoffer symboliseert Zijn volmaakte leven (Lev. 2). Bepaalde details bij andere offers wijzen eveneens op de volmaaktheid in Zijn leven. Het betekent bijvoorbeeld dat het offerdier 'zonder gebrek' moest zijn (Lev. 1:3). Zo was Jezus Christus in Zijn leven 'smet-

teloos en onbevlekt' (1 Petr. 1:19). Dat was een voorwaarde voor Zijn offerdood.

De offers waarbij bloed vergoten werd, symboliseren de dood van de Heere Jezus. Ze beelden uit dat Zijn dood

- God verheerlijkt heeft (brandoffer);
- de basis voor gemeenschap en het voorwerp van de gemeenschap is (vredeoffer);
- de zonden verzoend heeft (zoenoffer);
- de veroorzaakte verwijdering c.q. schade goed gemaakt heeft (schuldoffer).

Er waren veel verschillende dierenoffers en allerlei vormen van offers nodig om vooruit te wijzen naar het offer van de Heere Jezus aan het kruis. Zo bieden de offers van het Oude Testament in hun verschillende aspecten veel stof voor de Christelijke aanbidding, wanneer wij begrijpen wat met het oog op Jezus Christus de symbolische betekenis ervan is.

Anderzijds symboliseren sommige van deze offers – met name het brandoffer (Lev. 1) – de aanbidding zelf:

- De centrale gedachte van deze offers was dat God iets aangeboden werd. Bovendien moest het een offer zijn waaraan Hij een welgevallen kon hebben, dat wil zeggen, dat het tot 'een liefelijke reuk voor de HEERE' was (Lev. 1:9,13,17).
- God bepaalde wat Hij als offer aannam en welke offergave Hij niet accepteerde. Hij legde ook vast hoe het offer gebracht moest worden. Elk detail moest vooruitwijzen naar Zijn Zoon.

10) Wat leren wij van het gouden reukaltaar?

Het gouden altaar bevond zich in het heiligdom van de tent der samenkomst, precies voor het voorhangsel, dat de toegang tot het allerheiligste versperde (Ex. 30:6).

Elke morgen moest de hogepriester Aäron het reukwerk op dit altaar offeren. Zo vervulde de liefelijke reuk van het reukwerk – dat de volmaaktheid van de Heere Jezus symboliseert – elke dag het heiligdom. Dit beeld duidt op het feit dat zowel onze gebeden als onze aanbidding via Christus bij God komen.

Voor de verzoendag, wanneer Aaron in de tegenwoordigheid van God moest treden, kreeg hij precieze instructies: 'Hij moet dan het reukwerk op het vuur leggen voor het aangezicht van de HEERE, zodat de wolk van het reukwerk het verzoendeksel, dat boven de getuigenis is, bedekt en hij niet zal sterven' (Lev. 16:13). Deze handeling toont ons het voorrecht om dicht bij God te mogen komen, om 'toe te treden' en 'binnen te komen', om Hem daar te aanbidden (Hebr. 10:19-22). Omringd door de aangename aanwezigheid van Christus, verschijnen we als aanbidder voor God. Want we weten dat we aangenaam zijn in de Geliefde (Ef. 1:6).

11) Wat leren we van de aanwijzingen in Deuteronomium 26?

Dit gedeelte onderwees de Israëlieten over de tijd dat ze in het beloofde land zouden zijn. Ze moesten van de eerstelingen van de oogst nemen en in een korf leggen en 'naar de plaats gaan die de HEERE, uw God, zal uitkiezen om Zijn Naam daar te laten wonen' (Deut. 26:2). Daar zouden ze hun verhaal als volk vertellen en erover spreken hoe God hen gezegend had. Dan moesten zij de eerste vruchten voor de HEERE neerleggen en Hem aanbidden.

Er zijn een aantal verschillen met de Christelijke aanbidding. Wij moeten ons bijvoorbeeld bij het aanbidden niet in de eerste

plaats bezighouden met onszelf, onze redding of onze zegeningen. Veeleer moeten Christus en zijn werk het middelpunt zijn van onze aanbidding. Niettemin bevat Deuteronomium 26 enkele praktische lessen voor ons:

- De Israëlieten moesten in het land wonen, opdat ze de eerste vruchten konden verzamelen. Toegepast op ons Christenen, betekent dat dat alleen degenen die de Christelijke positie begrijpt en zich daarin verheugt, een actieve aanbieder kan zijn.
- Net zoals de Israëlieten eerst vruchten moesten verzamelen, zo is het noodzakelijk dat we met Christus bezig zijn, opdat we iets hebben wat we God in aanbidding kunnen brengen.
- De eerste vruchten werden geofferd, niet wat overbleef. Daaruit leren wij voor onszelf dat God en Zijn aanbidding de eerste plaats moeten innemen.
- De vruchten moesten vers zijn en konden niet lang bewaard worden. Dat toont dat onze aanbidding fris en levendig moet zijn. Wat we God brengen, moet ontleend zijn aan onze persoonlijke vreugde in de Heere Jezus en Zijn werk.
- 'U moet u over al het goede verblijden' (Deut. 26:11). Aanbidding is verbonden met vreugde.
- De woorden die de Israëliet voor God uitsprak, maken duidelijk dat aanbidding niet uit onbegrijpelijke klanken of eindeloze herhalingen bestaat. Wanneer wij God aanbidden, drukken wij ons uit in begrijpelijke woorden. Wij spreken van Hem en Zijn karakter, dat in Zijn daden of wegen tot uitdrukking komt.

Wordt vervolgd

Michael Hardt

De gelijkenis van het onkruid in de akker

'Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg.'

Mattheüs 13:25

Het was op een beurs in Nederland. Als blikvanger voor een Bijbelkraam had de standhouder aan een wand dertien zakjes met zaad van verschillende planten opgehangen die in de Bijbel genoemd worden. Deze zakjes trokken de aandacht van twee monniken. Zij zochten de teksten die bij het zaad hoorden in hun Bijbel op.

Bij het laatste zakje met het opschrift 'raaigras' keken ze echter raar op, omdat zij dit woord niet in het aangegeven Bijbelvers vonden. Dus vroegen ze het aan de standhouder, die hun uitlegde dat dit woord met 'onkruid' vertaald was, omdat de meeste Bijbellezers het begrip 'raaigras' niet kennen.

Spoedig ontstond er een gesprek over de betekenis van de gelijkenis van het onkruid in de akker (Matth. 13:24-43). Men was het erover eens dat raaigras een onkruid is dat sprekend op tarwe lijkt, en dat in de Bijbelse gelijkenis de 'onechte Christenen' voorstelt.

Ten slotte merkte één van de monniken op: 'Daar zit een goede preek in voor aanstaande zondag!' Toen mengde de standhouder zich in het gesprek: 'Goed – maar dan moet je wel eerst aan de hand van deze gelijkenis je eigen positie bepaald hebben.'

'Hoe bedoelt u dat?' vroeg de ander. De standhouder zei: 'Ik neem aan dat u beiden bij dezelfde kerk hoort. Uiterlijk onderscheidt u zich op geen enkele manier van elkaar. En toch zou het zo kunnen zijn dat misschien één van u tot de 'tarwe' en de ander tot het 'onkruid' behoort. Alleen God weet dat!'

Er volgde een korte stilte. Toen zei de eerste vol overtuiging: 'Ik behoor tot de tarwe!' – 'Waarop baseert u dit vertrouwen?' vroeg de man van de Bijbelkraam. 'Omdat u tot een bepaalde kerk behoort?' De ander schudde zijn hoofd. 'Of omdat u theoloog bent?' Weer schudde hij zijn hoofd.

Hij antwoordde: 'Ik weet dat ik door de kruisdood van mijn Heiland Jezus Christus het eeuwige leven zal erven. Zijn bloed vloede tot verzoening van mijn schuld. Ik heb Hem mijn hart en leven gegeven, en de apostel Johannes heeft geschreven: 'Allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden'.

De Bijbelverkoper antwoordde ontroerd: 'Dan zijn wij broeders, want een andere basis van het geloof heb ik ook niet!'

Toen zei ook de tweede geestelijke: 'En dat is ook het fundament waardoor ik aan het einde van mijn leven in vrede de ogen kan sluiten'. De ogen van de drie werden vochtig, omdat zij te midden van de drukte van duizenden beursbezoekers elkaar als kinderen van God herkenden. En dus was het heel gewoon dat zij met een gezamenlijk gebed afscheid van elkaar namen. Zij waren door dezelfde relatie met hun hemelse Vader met elkaar verbonden.